

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XXIX. Camillus & Socij solemnem edunt Profeßionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT XXIX.

*Camillus & Socij solemnem edunt
Professionem.*

MANÈ diei insequentis, quæ erat Do-
minica, & Decembris octaua æ-
ni M. D. XCI. die purissimæ Conceptionis
Mariæ semper virginis, in nostra Æde sanctæ
Magdalenæ (vbi summus Pontifex omni-
bus qui præsentibus huic solemnæ Professioni
adescent, plenariam illo die indulgentiam
concesserat) in maxima hominum frequen-
tia, post primi Sacri ab Archiepiscopo Ep-
dauri celebrationem, Camillus flexis coram
illo genibus, & præmissa Fidei confessione
solemnem Professionem fecit in hanc for-
mam: *Ego Camillus de Lellis profiteor & so-
lemniter voueo Domino Deo nostro, & tibi il-
lustriſſimo Domino, sanctiſſimi Domini nostri
ex concessione Apostolica ad hoc speciale munus
locum tenenti, coram sacratissima Virgine eius
Matre, & vniuersa Curia celesti, perpetuam
Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, &
Perpetuò inservire (tamquam præcipuum nostri
instituti ministerium) pauperibus infirmis
quos etiam pestis inceſſerit, iuxta formulam
uendi contentam in Bulla Congregationis
ministrantium infirmis, ac in eius Constitutione*

bus auctoritate Apostolica tam editis iam quam
in posterum edendis,

Quam Professionem admisit Archiepi-
scopus his verbis: *Et ego Paullus Alberus,*
auctoritate qua fungor, accepto tuam Profes-
sionem, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus
sancti. Amen.

Posthæc Camillus in eadem Archiepisco-
pi sede confidens, alias omnes suorum So-
ciorum Professiones excepit, iuxta ordinem
quo singulos Notarius aduocauit, quas ipsi
hoc modo protulerunt: *Ego N. profiteor &*
solemniter voueo Domino Deo nostro, ac tibi
Reuerendo Patri Generali, qui Dei locum obti-
nes, coram sacratissima Virgine eius Matre,
& vniuersa Curia caelesti, perpetuam Paupertatem,
Castitatem, & Obedientiam, & Perpetuò
infernire (tamquam precipuum nostri institu-
ti ministerium) pauperibus infirmis, quos etiam
pestis inceserit, iuxta formam viuendi con-
tentam in Bulla Congregationis Ministran-
tium infirmis, ac in eius Constitutionibus au-
thoritate Apostolica tam editis iam quam in
posterum edendis.

De quibus omnibus confecit actum pu-
blicum Ioannes Priscus de Iuuenalibus, No-
tarius Capitolinus.

Qui autem dictam fecerunt Profes-
sionem, præter Camillum, fuerunt hi sequen-

tes: P. Franciscus Propheta, P. Blasius Op-
 pertis, Angelinus Bruggia, Stephanus à Mu-
 tina, Franciscus Lapis, Ioannes Baudinghus,
 Nicolaus Clemens, Antonius Barbarossa,
 Prosper Fontecchia, Lucas Antonius Cata-
 lanus, Iacobus Antonius de Meo, Gaspar
 Macarius, Paullus Rende, Franciscus Piz-
 zornus, Ioannes Anellus Cocozellus, San-
 ctius Cicatellus, Godefridus Stella, Baltas-
 far Fonsca, Ioannes Antonius Mutius, Sci-
 pio Carossa, Antonius Peruccius, Marcellus
 Mansius, Alexander Gallus, Hannibal Ra-
 mondinus, & Iulius Cæsar Altauilla.

Finitis deinde omnibus Professionibus,
 Camillus rem diuinam fecit, & sacrâ Com-
 munionem omnibus nouis Professis, tam
 Sacerdotibus quàm non Sacerdotibus dil-
 pertiit. Vesperi quoque in Congratulationis
 signum cunctos vniformiter magna cum ani-
 mi sui voluptate est complexus. Ad finem
 verò congratulationis idem Camillus flexis
 in terra genibus, dixit se denuò penitus ab-
 dicare quidquid vmquam habere aut possi-
 dere in hoc mundo posset, professus se iam
 statim commodatò petere, & eleëmofynæ
 titulo postulare à tota Religione hîc præsen-
 te illam vestem & indusium, & alia quibus
 tum vestitus erat: neque vmquam induci
 potuit, vt à terra surgeret, antequam singuli
 noui

noui Professi ei respondissent se illi concedere, & eleëmofynæ titulo tribuere quæcumque circumdata corpori indumenta gestaret, sed & lectum, & quidquid in suo haberet cubiculo. Ipsius autem exemplo ceteri quoque similiter flexis humi genibus se omnibus abdicauerunt. Et multi illorum magno cum feruore ad sua currentes cubacula, quidquid habebant corripuerant, atque ad Camillum afferentes, omnia ad eius pedes cum perfecta sui exspoliatione abiecerunt. Erat sanè res admiratione digna, de quàm exiguis rebus eos teneret religio ac scrupulus: cum & scopas, & calceos, & libellos Precum, & rosaria, & alias quaslibet etiam minimas reculas, vsque ad filum, & acus, & panni particulas, quibus aliqui suas refarciebant vestes, ad sui Generalis pedes apportarent. Paucis ex hinc diebus iuerunt cuncti pariter ad septem Urbis Ecclesias Deo Opt. Max. de tot receptis hæctenus beneficiis gratias actum; interque eundum, tam sublimiter de mirabilibus Dei in huius plantæ fundatione differuit Camillus, vt tandem diceret nescire se omnino, neque quomodo nata, neque quo pacto in mundum esset introducta. Præcipuè verò eius ardor sermonis tum emicuit, cum in vnam cryptam ingressos iussit omnes considerare, atque ad eos

138 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS LIB. I.
dicere adorsus plenum feruoris sermonem
habuit de fiducia in diuinam prouidentiam
semper firmanda, assumptis in argumentum
illis Domini Iesu verbis, *Nolite timere pusillus grex.* Animos autem illis acuebat ad persequendam generosè perfectionis inicam modò semitam, & semper tendendum ad anteriora, neque vsquam cessandum: atque inter alia se spem firmam habere indicabat, affore aliquando tempus cùm hæc parua simplexque familia magnis incrementis auctâ, & toto mundo diffusa cerneretur; ita ut quidam præ gaudio & magna animi voluptate lacrymantes, etiam ad terras infidelium atque barbarorum adeundas, spe potiundi martyrij, & pro Dei amore in seruitio peste infectorum emoriendi, promptos se offerrent.

